

Naši kraji in ljudje

MEDVODE

NERAZUMEVANJE SOLE

Pred dnevi je AMD – Medvode priredilo svojo redno letno sejo, na kateri so pregledali delo v preteklem letu in seznanili člane s težavami, s katerimi se srečujejo.

V medvoško AMD je sedaj včlanjenih 127 članov in pet podjetij. Društvo prireja tečaje za voznike in izpite ter testira voznike, ki so že pred leti opravili vozniški izpit. Čeprav ne dobi nobenih dotacij, je društvo zelo aktivno. V svojem 15-letnem delovanju je želo že lepe uspehe na področju vzgoje in varnosti v prometu.

Na seji so podelili najaktivnejšim članom, ki so v društvu že več kot deset let, spominske plakete, številnim članom in družbenim organizacijam pa diplome za uspešno delo.

Člani društva so načeli peče vprašanje glede gradnje garaž in nakupa novega šolskega avtomobila, ker dose-danji ne more več zadovoljevati potreb iz dneva v dan večjega števila tečajnikov.

Problem zase so osnovne šole. Čeprav si društvo zelo prizadeva, da bi tudi šolska mladina posvetila več časa prometni vzgoji, se osnovne šole za to ne zanimajo. Tako se n. pr. seje ni udeležil nobeden od povabljenih prostvetnih delavcev.

Delo AMD Medvode je vredno vse pohvale. Želimo jim tudi vnaprej mnogo uspehov.

Anton KOPITAR

Tovarna barv in lakov „Color“ iz Medvod je pred meseci začela med Vašami, Goricanami in železniško postajo graditi nov oddelek tovarne, ki bo predvidoma zgrajen do leta 1970. „Color“ se je odločil za gradnjo novega oddelka, ker so postali sedanji prostori pretesni.

Železniško transportno podjetje, ki vzdržuje železniško progo med Ljubljano in Kranjem, je obenem z modernizacijo in elektrifikacijo proge moralo na več mestih poskrbeti tudi za varnost pešcev na prehodih. Na cesti II. reda med Presko in Medvodami so na prehodu namestili nove zapornice ter ogradili progo tako, da je prehod nemogoč, če so zapornice spuščene.

A. K.

Železniška postaja Medvode je poleg modernizacije prometnega urada slednjič dobila tudi sanitarije, ki so bile nujno potrebne. Nova stavba je v sklopu postaje. Zgradilo jo je obrtno gradbeno podjetje iz Medvod. V letošnjem poletju nameravajo zgraditi še novo poslopje za skladišče in modernizirati nekatere manjše objekte. Tako bo medvoška postaja postala ena najmodernejših na Gorenjskem.

AMD – Medvode namerava v letošnjem letu narediti poleg krajevnega urada tudi avtopralnico in kanal za podmazivanje in popraviljanje manjših okvar na avtomobilih. To je vsekakor nujno potrebno, saj je v Medvodah iz dneva v dan več avtomobilov.

A. K.

Osnovna šola Franca Bukovca iz Preske je v počastitev dneva slovenskega kulturnega praznika, osmega februarja, priredila v domu Svobode v Medvodah slavnostno akademijo, na kateri so nastopili učenci šole z recitacijami, pevski zbor pa je zapel nekaj pesmi.

A. K.

Na krajevnem uradu v Medvodah je v polnem teku zamenjava starih osebnih izkaznic z novimi. Do sedaj je izkaznice zamenjalo že nad 1200 Medvoščanov in okoličanov, do konca meseca pa jih bo zamenjalo še kakih 1500.

A. K.

Medvoški TVD Partizan je začel na Osolniku graditi svojo planinsko kočjo, ki bo v glavnem služila smučarjem. Z gradnjo bodo pričeli v poletnih mesecih, za sedaj pa so postavili samo barako za orodje. Vsa dela bodo opravili s prostovoljnimi delom.

A. K.

4 MILIJONE ŠKODE

Pred dnevi je pri domu medvoškega TVD Partizana izbruhnil požar, ki je delno uničil skladišče poleg doma. Komisija je ugotovila, da so požar zanetili otroci, ki so bili v baraki. Požar je uničil streho in okoli 120 žimnic, ki jih je uprava spravila pod streho. Poleg tega sta bili na podstrešju še dve jeklenki, napolnjeni z butanom, ki ju je ogenj popolnoma uničil, in nekaj športnega orodja. Škoda znaša okoli štiri milijone starih dinarjev.

ŠENTVID

150 LET STARA LIPA PODRTA

Pred dnevi so v Šentvidu podrti nad 150 let staro lipo.

Več kot meter debela, približno 35 m visoka in zelo košata lipa pred hišo 95 se je že pred leti začela sušiti. Debele, težke veje so začele groziti, da se bodo odlomile in povzročile nesrečo. Zato je postalo nujno, da so drevo podrti. Ker je lipa rasla tik ceste in hiš, podiranje ni bilo lahko. Podjetje „Rast“ iz Ljubljane se je s skupino delavcev znašlo pred zelo zahtevno nalogo, ki pa jo je uspešno opravilo. Podiranje je vodil Robert Krois, ki nam je nato povedal, kako so se lotili dela: „Izposodili smo si 25 m dolgo gasilsko lestev ter najprej odžagali vse večje veje in vrh. Ko je ostalo samo še kakih 16 m visoko deblo, smo ga prežagali na dva dela in vrhnjega z vrvmi spustili na tla, drugi del pa smo podžagali. Padel je na cesto, zato smo morali za nekaj časa ustaviti promet.“

A. K.

HIŠNA ŠTEVILKA

Bilo je megleno zimsko popoldne sredi tedna v januarju, ko sem se odločil. Prijatelj me je že dolgo vabil, naj si ogledam njegov standard, eno od vrstnih hišic v Vižmarjih. „Saj ni daleč,“ me je vabil, „s trolejbusom do konca, nato čez progo takoj na levo, nato na desno, pa zopet levo...“

„Dovolj Janez! Povej številko,“ sem mu dejal.

„245 i!“

Dobro, sem si mislil, bom že našel, samo da imam hišno številko. Na črko ob številki niti pomislil nisem, vsaj tisti hip ne, pač pa dan kasneje.

Izstopil sem na zadnji postaji v Vižmarjih. Zimsko sonce je pravkar zašlo. Tudi nebo je bilo videti precej bolj čisto kot v mestu. Spomnil sem se Janezovih besed: „Pridi, pri nas je zrak kot na Gorenjskem.“

Deset minut sem rabil do proge. Do tu ni bilo težko, saj smo včasih hodili na Smarno goro. Zavil sem ob progi in kmalu zagledal prve hiše. Dvojčki, četvorčki, sem in tja tudi posamezne hišice, vse novo in bleščeče.

Veselo razpoložen, v mislih že pri prijatelju v udobnem fotelju, sem se bežno ozrl proti bližnji hiši in zagledal številko 232. Nimam več daleč, sem mislil, in zavil okoli vogala. Na levi zopet hiša iz starejše generacije. Njena hišna številka... 173. Nisem mogel verjeti svojim očem. Zmedel sem se, hitreje stopil do naslednje hiše in glej: 132 b.

Mrak se je bil spustil nad naselje, megla se je priplazila od mesta sem, bližal se je večer.

„Oprostite,“ sem ogovoril enega redkih mimoidočih, „številko 245 iščem.“

„Povprašajte tamle, malo naprej, jaz še nisem dolgo tu.“

Malo naprej je ulična svetilka. Vrste hišice se za njo izgubljajo v temo. Na prvi sem ugledal številko 242 f. Iskrica upanja je razsvetlila moje hrepenenje po snidenju s prijateljem. Nad naslednjim vodom sem opazil številko 190 b! Pretreslo me je. Kaj pa je to zdaj? Ojunačil sem se in zakoračil k vhodu.

„Oprostite, ali poznate, ali veste, kje stanuje ta in ta?“ Niso vedeli, tudi naslednji, ki sem jih vprašal, ne. Ko sem iskal pravo številko, sem se držal uličnih svetilk. Te kažejo pot novim stanovalcem naselja v Vižmarjih. Ne kažejo pa hišnih števil.

Prijatelja nisem našel. K sreči sem našel pot domov. Navsezadnje se bova s prijateljem kmalu zopet videla. Ne bom ga skušal več obiskovati. Počakal bom, da bo vsaka ulica dobila svoje ime, pa čeprav se bodo vse imenovala po tistem raziskovalcu, ki se mu je v Vižmarjih posrečilo najti prijatelja s hišno številko 245 i.

V. K.

LEPŠA ZUNANJOST VODNIKOVE HIŠE

„Rojen sim 2. svečnja 1758 v hiši pri kamniti mizi.“ Tako je zapisal naš prvi slovenski pesnik Valentin Vodnik v svoji avtobiografiji. Sedaj, skoraj 200 let po Vodnikovem rojstvu, hiša še vedno stoji.

Žal je v tem času prišlo do precejšnjih prezidav in sprememb. Med drugim je bila v hiši doga leta gostilna, kasneje pa so se vanjo vselile stranke.

Stanovanjsko podjetje „Dom“ je z ozirom na slabo stanje Vodnikove rojstne hiše stopilo v stik z Zavodom za spomeniško varstvo glede dogovora o investicijsko vzdrževalnih delih. Sprva je sicer hotel Ilirija nameraval preurediti hišo kot svoj obrat, toda zaradi prevelikih stroškov v zvezi s prese-litvijo šestih strank, ki tam stanujejo, je od tega načrta odstopil. Da ne bi dela okoli zgradbe popolnoma zaspala, sta se Stanovanjsko podjetje Dom ter Zavod za spomeniško varstvo iz Ljubljane dogovorila, da bosta poskrbela za

obnovo fasade. Že dotrajana okna bodo nadomestili z okni, kot so bila nekoč, obnovili bodo dimnik, fasada sama pa bo enake barve kot je bila originalna. Prav tako bodo obnovili odtok za vodo, ko stanje ob hiši pa ne bodo podrti, pač pa le obrezali. Za lepšo podobo teh dreves bo poskrbel arboretum Volčji potok. Gradbeno podjetje Šiška, ki bo izvajalo vsa ta dela, bo pričelo z obnovo fasade takoj, ko bo lepo vreme to omogočilo.

Brez dvoma je pobuda stanovanjskega podjetja Dom, da s sodelovanjem in strokovnim nadzorstvom Zavoda za zaščito spomenikov obnovi fasado Vodnikove rojstne hiše, vse hvale vredna. Prav v naši občini je še nič koliko kulturnih znamenitosti, ki zaradi naše malomarnosti in nezainteresiranosti propadajo. Tako njih spomin blede v zavesti ljudi, ki vse premalo cenijo vrednost preteklosti.

J. P.

Matiček se ženi na odru novega kulturnega doma v Gameljnah